

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1581

z dnia 19 października 2018 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 2009/119/WE w odniesieniu do metod obliczania obowiązkowej ilości zapasów

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającą na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 22 dyrektywy 2009/119/WE Komisja przeprowadziła przegląd funkcjonowania i wdrażania tej dyrektywy („ocena średniookresowa”), w którego wyniku podkreślono potrzebę wprowadzenia w niej pewnej liczby zmian technicznych w celu ułatwienia jej wdrażania ⁽²⁾.
- (2) Odroczenie o trzy miesiące terminu, od którego państwa członkowskie muszą wypełniać nowy roczny obowiązek utrzymywania zapasów ustanowiony dyrektywą 2009/119/WE, powinno dać im dodatkowy czas na zakończenie swoich wewnętrznych procedur administracyjnych i ułatwić osiągnięcie w terminie zgodności z przepisami, możliwie po niższych kosztach.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽³⁾ stanowi punkt odniesienia dla definicji „zapasów naftowych” i przy określaniu różnych produktów ropopochodnych, które są istotne przy obliczaniu obowiązkowej ilości zapasów, poziomu utrzymywanych zapasów interwencyjnych i specjalnych oraz do celów sprawozdawczości. Rozporządzenie (WE) nr 1099/2008 było wielokrotnie zmieniane. W konsekwencji zawarte w dyrektywie 2009/119/WE odniesienia do poszczególnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 zdezaktualizowały się i należy je dostosować, tak aby odnosiły się do odpowiednich przepisów wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Stosowanie dwóch różnych wzorów do obliczania ilości benzyny pirolitycznej, które nie są istotne przy obliczaniu obowiązkowej ilości zapasów, w zależności od tego, czy współczynnik uzysku benzyny pirolitycznej w poprzednim roku był mniejszy czy większy niż 7 %, spowodowało w praktyce wahania w obowiązkowej ilości zapasów w niektórych państwach członkowskich, co może prowadzić do znacznych obciążeń finansowych i braku zgodności, nie mając przy tym uzasadnienia w celach dyrektywy. Zniesienie progu 7 % i przyznanie wszystkim państwom członkowskim tych samych możliwości powinno wyeliminować nierówności i nieuzasadnione wahania.
- (5) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 23 dyrektywy 2009/119/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 9.

⁽²⁾ Dokument roboczy służb Komisji „Śródkokresowa ocena dyrektywy Rady 2009/119/WE nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych” (SWD(2017) 439 final).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/119/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) »zapasy naftowe« oznaczają zapasy nośników energii wymienionych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008;”;

2) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niemniej, niezależnie od ust. 2, w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego średni dzienny przywóz netto oraz średnie dzienne zużycie krajowe, o których mowa w tym ustępie, ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub zużycia w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.”;

3) art. 6 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Rejestr ten zawiera w szczególności informacje konieczne do dokładnego umiejscowienia składu, rafinerii lub magazynu, w których znajdują się przedmiotowe zapasy, a także informacje dotyczące ich ilości, ich właściciela oraz ich charakteru według kategorii określonych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.”;

4) art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Zapasy specjalne mogą być utworzone wyłącznie z co najmniej jednej spośród następujących kategorii produktów zdefiniowanych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.”;

5) art. 9 ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Ekwiwalenty ropy naftowej, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, obliczane są przez zastosowanie współczynnika 1,2 sumy zagregowanych danych dotyczących »faktycznych dostaw krajowych brutto«, określonych w sekcji 3.2.2.11 załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008, dla produktów włączonych w stosowane lub przedmiotowe kategorie. Międzynarodowy bunkier morski nie jest uwzględniany w obliczeniach.”;

6) załącznik II akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zużycie krajowe jest sumą zagregowanych danych dotyczących »faktycznych dostaw krajowych brutto« zdefiniowanych w sekcji 3.2.2.11 załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 wyłącznie w odniesieniu do następujących produktów: benzyny silnikowej, benzyny lotniczej, paliw lotniczych typu benzyny do silników odrzutowych (paliw lotniczych do silników odrzutowych na bazie ropy lub JP4), materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie ropy, innych ropy, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego (średnich destylatów) oraz ciężkiego oleju opałowego (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), określonych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.”;

7) załącznik III akapit szósty lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) uwzględnić wszystkie zapasy produktów naftowych określone w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 i obliczyć dla nich ekwiwalent ropy naftowej, mnożąc ich ilości przez współczynnik 1,065; lub”;

8) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 19 października 2019 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2020 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

METODA PRZELICZANIA WIELKOŚCI PRZYWOZU PRODUKTÓW ROPOPOCHODNYCH NA EKWIWALENT ROPY NAFTOWEJ

Państwa członkowskie przeliczają wielkość przywozu produktów ropopochodnych, o którym mowa w art. 3, na ekwiwalent ropy naftowej w podany poniżej sposób.

- 1) Oblicza się sumę przywozu netto ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów określonych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 (*), a następnie koryguje ją poprzez uwzględnienie wszelkich zmian poziomu zapasów. Od otrzymanej wartości odejmuje się jedną z poniższych wartości reprezentujących współczynnik uzysku benzyny pirolitycznej:
  - 4 %,
  - średni współczynnik uzysku benzyny pirolitycznej,
  - faktyczne zużycie benzyny pirolitycznej netto.
- 2) Oblicza się sumę przywozu netto wszystkich pozostałych produktów ropopochodnych określonych w rozdziale 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008, z wyłączeniem benzyny pirolitycznej, a następnie koryguje ją poprzez uwzględnienie zmian poziomu zapasów i mnoży przez współczynnik 1,065.

Ekwiwalent ropy naftowej otrzymuje się poprzez zsumowanie wartości otrzymanych w pkt 1 i 2.

W obliczeniach nie uwzględnia się międzynarodowych bunkrów morskich.

(*) Zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r.”
